

Manifestation mot det politiska våldet

► När SD i Skaraborg bjöd in övriga partier till en manifestation i Mariestad mot det våld och de trakasserier som drabbat främst unga SD-kvinnor var intresset svalt. SD bestämde sig då för att hålla manifestationen utan annan medverkan.
Sidan 7

Greklands-karusellen snurrar vidare...

► Den europeiska karusell som den ekonomiska krisen i Grekland givit upphov till snurrar vidare med hisnande fart. Medan EU-fundamentalisterna envisas med att ännu vilja få med Sverige i eurozonen, tackar de flesta sin lyckliga stjärna för att vi valde att stå utanför.
Sidan 8

Thuring tar gärna tur med motorcykeln

► Christina Thuring bor i Bergvik utanför Söderhamn med man, sju barn och två hundar. Hon sitter i fullmäktige och tingsrätten för SD och kör gärna motorcykel när hon får någon tid över. Hon är detta nummers SD-kvinna.
Sidan 9

Stora besparingar kan göras på ansvarsfull invandringspolitik

Sverigedemokraterna menar att stora besparingar i statsbudgeten kan göras genom att 90 procent av asyl- och anhöriginvandringen skärs ned. Pengar frigörs då för angelägna satsningar på till exempel vård, omsorg och försvar. (Personerna på bilden har ingenting med nedanstående text att göra). Foto: Sverigedemokraterna

► Den 29 september var ett historiskt datum i Sveriges riksdag. Då höll nämligen Sverigedemokraterna i Riksdagens presscenter en presentation i syfte att belysa vilka besparingar som kan göras genom att väsentligt minska nyinvandringen till Sverige.

För presentationen inför den församlade mediakåren stod riksdagsmannen Eric Almqvist och den

budgetansvarige Oscar Sjöstedt. De kunde visa att Sverige skulle kunna spara drygt 100 miljarder kronor på att föra en ansvarsfull immigrationspolitik som minskar asyl- och anhöriginvandringen med 90 procent.

Erik Almqvist underströk att Sverige under flera decennier haft en unikt hög invandring i förhållande till landets folkmängd. Positiva

effekter har inte saknats, men de negativa konsekvenserna av massinvandringen har övervägt. Så har vi fått en närmast skenande segregation som lett till ghettoisering av storstädernas ytterområden, en påspädning av den redan betydande arbetslösheten och en ökning av den grova kriminaliteten: uppgifter från BRÅ visar, att mindre än hälften av långtidsdömda brottslingar

är svenska medborgare.

Almqvists och Sjöstedts redovisning angav inte vad invandringen totalt kostat Sverige men däremot vilka besparingar som kan göras fram till 2015 med SD:s prioriteringar. ■

Sidorna 6 – 7

SD lade 251 motioner

Sidan 4

Olof von Dalin och språket

Sidan 10

Hallå där, Håkan Borg!

Sidan 12

”Reinfeldt den ende kejsaren som ännu går omkring naken”

UNDER FÖRSTA HÄLFTEN av oktober hölls två partiledardebatter med några dagars mellanrum: först en i SVT, sedan en i riksdagen. Det blev av naturliga skäl två vitt skilda typer av debatt.

Den första debatten, den i SVT, uppmärksammades främst på grund av de som inte var med. Såväl Socialdemokraternas Håkan Juholt som Vänsterpartiets Lars Ohly valde att avstå med motiveringen, att de inte ville placeras på samma sida i studion som Sverigedemokraternas Jimmie Åkesson.

Att Ohly lider av svårartad beröringskräck visavi SD och Åkesson visste vi redan, eftersom han inte ens ville sitta i samma sminkloge som Jimmie Åkesson i samband med SVT:s valbevakning den 19 september. ”Jag befattar mig aldrig med rasister”, var Ohlys motivation den gången. Sanningen var väl närmast att Ohly tyckte det var pinsamt att låta sig sminkas i samma rum som ledaren för ett parti, som faktiskt lyckats något bättre i valet än det egna.

Däremot var det ganska otippat att ledaren för ett av Sveriges två största partier valde att lämna walk-over på detta sätt. ”Ungefär som att lägga upp bollen på straffpunkten och låta SD skjuta mot tomt mål”, som en bloggkommentator skrev. Debatten var även debut i större sammanhang för Centerpartiets nyvalda ledare Annie Lööf (före detta Johansson). Hon plockade säkert en del poänger genom sitt tandrika leende, men rent politiskt blev det mest substanslösa klyschor om ”nybyggjarlandet” och C som ”gröna al-

ternativet”.
I Juholts fall var det emellertid ganska uppenbart var skon klämde – han ville inte riskera ställas till svars för sina försök till bidragsfusk inför miljoner TV-tittare!

Själva debatten blev inte särskilt

Jimmie Åkesson påpekade att Fredrik Reinfeldt är den ende av Europas ”kejsare” som ännu är naken. Foto: Photo2be

propagandaflosklerna brukar te sig. Det mest anmärkningsvärda blev nu att Miljöpartiets Åsa Romson och SD:s Jimmie Åkesson ensamma fick stå för oppositionens synpunkter, och det gjorde de enligt de flesta bedömningar bra. Debatten var även debut i större sammanhang för Centerpartiets nyvalda ledare Annie Lööf (före detta Johansson). Hon plockade säkert en del poänger genom sitt tandrika leende, men rent politiskt blev det mest substanslösa klyschor om ”nybyggjarlandet” och C som ”gröna al-

ternativet”.
De som eventuellt hade trott att S och V ville markera mot SD även i riksdagens partiledardebatt den 12 oktober – det måste väl kännas lika kymigt att stå i samma talarstol som Jimmie Åkesson i riksdagen som att dela golvyta med SD-ledaren i en TV-studio – misstog sig dock. Åkesson hade den här gången bestämt sig för att lyfta den av vårt parti allra mest prioriterade sakfrågan, den om invandringspolitik. Jimmie framhöll bland annat:

– I våra storstäder och däromkring ser vi ökad segregering och brottslighet. Det har gått så långt att till och med brevbärarna behöver överfallslarm. Parallella samhällen växer upp. Sverige slits isär och regeringen visar, att man vill fortsätta på den vägen. Vi upplever ett gigantiskt ideologiskt samhälls-experiment som leder bort från det gamla folkhemsidealet och gör att allt fler har svårt att känna sig hemma i Sverige.

Åkesson visade, att medan europeiska länder såsom Finland, Danmark, Storbritannien, Frankrike, Österrike, Italien, Nederländerna och Schweiz slagit in på en mer svarsfull politisk kurs, står Sverige fast vid sitt extrema mångkulturalistiska experiment med nära nog svängdörrspolitik vid gränserna.

– Fredrik Reinfeldt är snart den ende av Europas kejsare som fortfarande går omkring naken, fastslog Jimmie med en onekligen fyndig formulering.

Jimmie Åkesson var, förutom vid sitt anförande, flitigt uppe i riksdagens talarstol och replikerade på

de flesta övriga partiledaranföranden. När det gällde Jimmies eget anförande var det dock bara Ohly (förstås) och Göran Hägglund (KD) som valde att ta replik. Det blev, precis som brukligt, gott om klyschretorik. Ohly, som avverkade sin sista partiledardebatt, hävdade att SD ”gör skillnad på folk och folk” samt för en ”vidrig politik” när man vill begränsa anhöriginvandringen med 90 procent. Jimmie blev inte svaret skyldig:

– SD vill komma åt att anhöriginvandringen missbrukas av folk som vill utnyttja det svenska välfärdssystemet. Detta är oerhört kostsamt. Vi har valt att prioritera välfärd och minskad brottslighet. Det är inte svenskarnas fel att det skapas ghettoområden kring våra storstäder!

KD-Hägglund, som möjligen också gjorde sin sista partiledardebatt i riksdagen, hävdade att SD för en politik av ”vi och dom”, precis som Reinfeldt utlät sig då han menade att SD:are med den synen nog fick räkna med att bli trakasserade och misshandlade. ”Bondfångaren från Bankerydd” var i övrigt skälig blek i debatten.

Sammantaget en som vanligt närmast felfri debattinsats av Jimmie Åkesson. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Dags för ett forskningsprogram om Sverige och kommunismen

ÅR 2000 BESLUTADE den dåvarande svenska regeringen (S) om forskningsprogrammet ”Sveriges förhållande till nazismen, Nazi-Tyskland och Förintelsen” vilket fortsatte till 2006. På bloggen *Världsinsbördeskriget* (The Global Civil War) argumenteras det för att ett liknande forskningsprogram i anslutning till Sveriges förhållande till kommunismen borde genomföras.

Regeringen bör besluta, skriver författaren Bertil Häggman i en bloggtext, ”att ge Vetenskapsrådet i uppdrag att förbereda och genomföra ett särskilt forskningsprogram kring Sveriges förhållande till kommunismen, Sovjet och dess satellitstater samt det kommunistiska folk mordet”. Ett sådant forskningsprogram, menar Häggman, ”kan ge utrymme till jämförande totalitarismforskning”.

Bertil Häggman är en välkänd expert på frågor som rör ideologi, historia och säkerhetspolitik. Han har särskilt befilat sig om att kartlägga den kommunistiska ideologin i teori och praktik och bland annat givit ut boken *Den kommunistiska förintelsen* (1982), där han fastställer antalet dödsoffer för den globala kommunistiska terrorpolitiken till 92 205 000. Andra beräkningar som givit något andra siffror har presenterats både förr och senare. Pierre Dujardin menade exempelvis i *Le Figaro Magazine* den 19-25 november 1978 att så många som 142 917 000 människor fallit offer för den praktiska tillämpningen av modern kommunism.

Det kan mot denna bakgrund – som synes överstiger antalet offer för den kommunistiska terrorn vida offren för nationalsocialismens härjningar – förefalla märkligt att kommunismen inte blivit föremål för en mer närgången granskning än vad som skett. Osakerna till detta förhållande är flera.

En är att kommunismen består som statsbärande ideologi i ett antal stater, däribland det alltmer inflytelserika Kina. Det säger sig självt att dessa stater minst av allt är intresserade av någon närgången granskning av de egna övergreppen. Kina är för övrigt det land där kommunistisk praktik, i maoismens skepnad, har skördat flest offer. En annan orsak till oviljan att granska kommunismen är att många av de per-

soner vilka som unga inspirerades av totalitära samhällsexperiment på 60- och 70-talen fortfarande innehar inflytelserika positioner i media och samhällsinstitutioner. De är knappast roade av se sina ungdomliga dårskaper synade i sömmarna.

Därutöver fylls mängden vänsteranhängare ständigt på, även om vänstervinden i samhället i dag ter sig som en mild bris i jämförelse med stormbyarna på 60- och 70-talen. Dessa nytillskott tar efter hand

Hjalmar Brantings regering stödde Lenins kupp 1917. Foto: Arkiv

plats på tidnings- och TV-redaktioner, vid utbildningsinstitutioner, i politiska partier, i fackföreningar och andra intresseföreningar och fortsätter skönmålningen av allt som står till vänster.

Med dessa fakta i beaktande kan

det kanske tyckas som om Bertil Häggmans propå om ett akademiskt forskningsprogram inriktat på kommunismen och vårt lands förhållande därtill inte är särskilt realistiskt. Det är möjligt för att inte säga troligt att så är fallet. Icke desto mindre är förslaget både väl underbyggt och framsynt. ”En programgrupp bör utses med specialister inom den akademiska världen”, menar förslagsställaren. Bland de riktlinjer som anges lämpliga för forskningsprogrammet märks:

Sammanställning av en kunskapsöversikt av forskningsläget; arrangerandet av en internationell konferens kring ämnet; programmet bör utformas brett och beröra flera områden och discipliner. ”En viktig del av programmet”, heter det vidare i förslaget, ”bör vara det stöd som lämnades av den svenska regeringen Branting och delar av den svenska bankvärlden till bolsjevikerna under den första uppbyggnadsperioden efter statskuppen 1917”.

Forskningsprogrammet bör, enligt förslaget, utmynna i en slutrapport som ”bör vara ett viktigt steg i kunskapsutbyggnaden om totalitära ideologier” och kunna bidra till kunskapsutbyggnad vid universitet och andra skolor. ■

Tommy Hansson

SD KURIREN

En budkavle är utskickad. Den löper genom dag och natt. Den går, såsom otaliga budkavlar fördom har gått, rättsols från gård till gård, från härad till härad. Det är den löpande elden som genom dag och natt skall kringföras. Budkavle går! Rid i natt!

Vilhelm Moberg, 1941

Sverigedemokraterna

Riksdagen
100 12 Stockholm
08-50 00 00 50
info@sverigedemokraterna.se
www.sverigedemokraterna.se

SD-Kuriren

Box 130 45
250 13 Helsingborg

Chefredaktör

Tommy Hansson
tommy.hansson@sverigedemokraterna.se
070-0946 607

Ansvarig utgivare

Richard Jomshof
richard.jomshof@sdkuriren.se

Redaktion

Daniel Engström
Jens Leandersson
Mats Dagerlind
Rickard Håkansson
Robert Stenkvist
Therese Borg

Fasta krönikörer

Stellan Bojerud
Linus Bylund
Robert Stenkvist

Övriga medarbetare i detta nummer:

Lars Hermansson
Carina Herrstedt
Hanna Wigh

Utgivning

SD-Kuriren utkommer med cirka sex nummer per år till Sverigedemokraternas medlemmar samt övriga prenumeranter.

Prenumeration, 6 nummer

150 kronor på bg 5280-7005.

Annonsering

Se www.sdkuriren.se eller ring 08-50 00 00 50.

Upplaga

6 000 ex (November 2011)

SD-Kuriren utges av Sverigedemokraterna och är officiellt partiorgan. De åsikter redaktionen eller externa skribenter uttrycker i tidningen behöver inte nödvändigtvis motsvara partiets ståndpunkter. Redaktionen tar tacksamt emot foton, artiklar, sakuppgifter, tidningsutklipp och teckningar. Insänt material betraktas som tillhörande SD-K:s arkiv. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta, rätta, redigera, illustrera och publicera insänt material. Redaktionen ansvarar inte för obeställt material.

© Sverigedemokraterna. Eftertryck tillåts endast om källan anges.

ISSN 0284-6861

Välarrangerat när SD Partille höll öppet hus

Efter föreläsningarna svarade Therese och Hanna på frågor från auditoriet. Foto: Jörgen Fogelklou

Efteråt bjöds kaffe och trevliga samtal. Samt ett besök av en mycket söt hund. Foto: Therese Borg

LÖRDAGEN DEN 8 OKTOBER höll SD Partille öppet hus för såväl medlemmar som allmänheten i Kulturum i Partille. SD-Kvinnors Hanna Wigh och Therese Borg var inbjudna för att föreläsa om kvinnoförbundets politik.

De 45 personer som dök upp fick höra Therese Borg prata om kvinnoförbundets syn på en sund jämställdhetspolitik och fick även höra henne framföra rikligt med kritik mot regeringens jämställdhetspolitiska mål.

Hanna Wigh bjöd därefter åhörarna på information om hur kvinnoförbundet genom bland annat fler alternativ inom barnomsorgen vill förbättra både barnfamiljernas och de ensamstående föräldrarnas möjligheter att få ihop livspusslet.

Efter föreläsningarna hölls en frågestund med Hanna och Therese, och därefter serverades kaffe. Flertalet deltagare valde att stanna kvar en bra stund efter frågestunden för att utbyta åsikter med varandra och för att ställa frågor till de av SD:s representanter som fanns på plats. De fick också möjlighet att förse sig med diverse flygblad och annat informationsmaterial.

Sammanfattningsvis var det hela ett mycket trevligt, uppskattat och välarrangerat evenemang. ■

Therese Borg
SD-Kvinnor

SDU-demonstration lockade fram pöbeln

► Sverigedemokratisk Ungdoms (SDU) demonstration i centrala Malmö den 15 oktober hade lockat omkring 200 SDU:are och SD:are från när och fjärran. Som vanligt uppträdde dessa exemplariskt.

Dessvärre, och inte helt oväntat, hade även ett stort antal motdemonstranter från diverse nätverk "mot rasism" dykt upp och störde mötet genom att föra oväsen och skandera ramsor av typen "Vi kommer till ert hem, vi kommer till ert hem". Omkring 25 ur pöbeln greps av polis varav tre kvarhölls.

Noterbart är att vänsterextremisterna fick stöd av ett antal butiker längs Västra Förstadsgatan genom att dessa spelade så kallad antirasistisk musik. Butikerna, av vilka kan nämnas Levisbutiken, Carlings och Solo, hade uppmanats därtill av två studenter i ämnet "människa rättigheter" från Malmö högskola.

I Malmö deltar tydligt alltså delar av näringslivet i extremvänsterns kampanj mot demokratiskt utlysta manifestationer, vilket måste betecknas som anmärkningsvärt.

Enligt Skånepolisens informationsbefäl Ewa-Gun Westford krävde polisinsatsen i Malmö cirka 1,5 miljoner kronor i extra utgifter. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Några SSU-aktivister greps av polisen i Malmö. Foto: PI

Utbildningsdag hos SD Södermanland

SÖNDAGEN DEN 9 OKTOBER träffades en skara aktiva sverigedemokrater, huvudsakligen från Södermanland, i stadshuset i Eskilstuna för att delta i utbildning och träffa riksdagsledamot Carina Herrstedt som var på besök under större delen av dagen.

"Deltagarna fick höra om allt ifrån utskottsarbetet, motionsskrivning och det interna partiarbetet på riksnivå till hur det fungerar med resor och boende."

reläsningen följdes av en mängd frågor från åhörarna.

Nästa punkt på programmet var en kort föreläsning samt gruppdiskussion om kultur. Therese Borg från Eskilstuna var föreläsare och ledde också gruppdiskussionen som vittnade om att det fanns ett stort intresse för kulturfrågor bland deltagarna.

Som avslutning på dagen berättade Carina Herrstedt om hur arbetet i riksdagen fungerar. Deltagarna fick höra om allt ifrån utskottsarbetet, motionsskrivning och det interna partiarbetet på riksnivå till hur det fungerar med resor och boende.

Att döma av reaktionerna från de närvarande så var det väldigt uppskattat att få ta del av det Carina hade att berätta. ■

Therese Borg
SD-Kvinnor

Bertil Malmberg informerade på ett initierat sätt om islams ideologi. Foto: Therese Borg

Som inledning på dagen bjöd Bertil Malmberg från Trosa på en ganska lång men mycket lärorik och intressant föreläsning om islam. Fö-

SD stack ut hakan:

251 motioner under riksdagens allmänna motionstid

Mellan den 15 september och den 5 oktober var det allmän motionstid i riksdagen. Det är under denna tid partierna och deras ledamöter har chans att lämna in enskilda motioner utan föregående propositioner från regeringen. SD lämnade in hela 251 motioner, vilket får ses som en mycket bra prestation av ett parti med 19 ledamöter.

Som jämförelse kan nämnas att Vänsterpartiet lämnade in 168 motioner medan MP, som har fler ledamöter än SD, lämnade in 238 motioner. Centerpartiet med sin nybyggardogmatism lämnade endast in 177 motioner.

SD visade alltså verkligen framfötterna vid detta års allmänna motionstid, och både ledamöter med deras sekreterare har gjort ett styvt arbete.

Satsning på utbildning

På utbildningsområdet har Richard Jomshof lämnat in en mängd motioner. Dessa handlar i stort om att höja kvaliteten på vår högre utbildning genom ökade anslag (1,8 miljarder kronor) som skall medföra högre lärartäthet. Också till forskningen motionerar SD om betydligt högre anslag, vilket skall medföra ökade framsteg för vår nation.

Inom utbildningsområdet har det bland annat lagts en motion om en satsning på yrkeshögskolan med en halv miljard kronor per år, vilket skulle medföra ytterligare 8 000 platser. Förslaget skulle vara ett vettigt alternativ för de ungdomar som nu i stället går arbetslösa utan speciellt stora framtidsutsikter.

Andra motioner inom utbildningsområdet värda att uppmärksamma är inrättande av jourklasser, ändringar i skollagen för ökad demokrati, vettiga regler för friskoleetableringar samt en kraftig satsning på fler utbildningsplatser för läkare.

Stasiarkiven och kärnkraft

Erik Almqvist har lämnat in motioner om en säkrad elförsörjning genom en fortsatt offensiv satsning på kärnkraft. Dessutom har Erik lämnat in en motion som handlar

om en stor satsning på elbilar, detta både med tanke på framtida energiproblem samt miljön.

Mikael Jansson har tillsammans med David Lång skrivit en motion angående ökade möjligheter att byta pensionsförsäkringsbolag, en viktig möjlighet i dessa tider när allt fler ser sina framtida pensioner urholkas. Mikael har också skrivit en motion angående mäns rättigheter vid skilsmässor.

Sven-Olof Sällström och Kent Ekeroth har lagt en motion som handlar om att offentliggöra de så kallade Stasiarkiven. De har dessutom lagt en motion om en statlig garanti angående skadestånd till brottsoffer, samt ytterligare en motion som handlar om att utvisa kriminella personer utan svenskt medborgarskap.

Sven-Olof står själv bakom en motion om att slopa instegsjobben, då det är en uppenbart dyr och ineffektiv reform. Sven-Olof har dessutom lagt en motion om att utöka starta-egget-bidraget, vilket skulle gynna både invandrare och funktionshindrade.

Kent Ekeroth har vidare lagt en mängd motioner som innebär en uppstramning av kriminalpolitiken, främst för våldsbrottslingar. Toralf Alfsson har lagt flera motioner angående medborgarskapet, bland annat en som handlar om ett tillbakadragande av medborgarskap som erhållits på falsk grund.

Sänkt avgift i glesbygd

Josef Fransson i Miljö- och jordbruksutskottet har bland annat producerat en motion om ett förbud mot halalslaktat kött samt en motion om att extrahera näringsämnen ur den övergödda Östersjön och göra biogas av detta. Kunde denna motion bli verklighet skulle man slå två flugor i en smäll, dels rädda Östersjön, dels hitta ett sätt att säkra vår energiförsörjning.

På tal om energiförsörjning har Lars Isovaara lagt en motion om att öppna upp kärnkraften för flera aktörer än staten. David Lång har bland annat lagt en motion om entreprenörskap samt en motion som föreslår att enbart svenska medborgare skall få rösta. Dessutom

Riksdagsman Kent Ekeroth och politiska sekreteraren Paula Bieler i motionstagen. Foto: Robert Stenkvis

står David bakom en motion som skulle ändra innehållet i det svenska medborgarskapet, detta för att medborgarskapet skall fyllas med vettigt innehåll samt spegla befolkningens uppfattning om vad ett svenskt medborgarskap skall innebära.

Lars och David har lagt en mycket intressant motion tillsammans, där de föreslår en sänkning av arbetsgivaravgiften i glesbygd.

Ofödda barns skydd

Våra kvinnor i riksdagen har verkligen visat framfötterna när det gäller enskilda motioner. Julia Kronlid har lagt motioner om samvetsfrid, vilket innebär att ingen sjukvårdspersonal skall behöva utföra en sen abort mot deras eget samvete och moral.

Dessutom har Julia lagt motion om sänkning av gränsen för fri abort från vecka 18 till vecka 12. Även tidsgränsen för sena aborter föreslås sänkas från vecka 22 till vecka 19. Det blir orimligt när vår lag stipulerar att inga livsdugliga foster får aborteras, samtidigt som man nu utför aborter på foster som är äldre än de för tidiga födsel man lyckas rädda livet på.

Julia har också lagt en motion om att stoppa allt bistånd till Palestinska myndigheten, detta för att den betalar ut löner till personer som är dömda för terrorbrott. Tillsammans med Mattias Karlsson har Julia också lagt en motion om ofödda barns juridiska skydd.

Autonom region i Irak

Carina Herrstedt har lagt tunga motioner om att förändra och effektivisera SFI-undervisningen, samt göra den mer rättvis gentemot vår inhemska befolkning och de studievillkor den har. Carina har också lagt motioner om att avskaffa EBO-lagen samt en omfattande motion om att stärka djurskyddet, framförallt vid transporter.

Carina har också motionerat om att sänka skatten för pensionärer, en hjärtefråga för SD. En annan för etablissemangen kontroversiell fråga som Carina väckt med en motion är den om de kristnas situation i Irak. Motionen går ut på att upprätta en autonom region, detta för att förhindra massakrer på de kristna.

Margareta Sandstedt och Per Ramhorn har lämnat in motioner som behandlar ämnet familjerätt, där en skriande brist på kompetens medfört stor skada i många familjerättsliga mål. Margareta har också tillsammans med Richard Jomshof lagt en motion om ett förbud av så kallade avknoppningar inom den kommunala skolan.

Björn Söder och Per Ramhorn har tillsammans motionerat om ett förbud mot icke-medicinsk omskärelse, vilket överensstämmer väl med partiets linje i frågan.

Skapa debatt

Sammantaget har skilda ledamöter för SD lagt motioner som väl täcker

upp alla de områden som partiet gick till val på, samt lite till. Att lägga motioner är också att deklarerat en åsikt och en politik. Även om chanserna att få igenom motionerna i riksdagen inte alltid är så stora, så kan vi skapa debatt och sätta fokus på frågorna genom att lägga motioner.

Det finns många vettiga och väl skrivna motioner från SD:s riksdagsledamöter som här av utrymmesskäl inte tagits upp. Men vi har ändå försökt efter bästa förmåga att ge ett smakprov och ett tvärsnitt av motionerna från de olika ledamöterna. ■

Robert Stenkvis
Redaktionen

Riksdagsman Sven-Olof Sällström lämnar in sista motionen. Foto: Robert Stenkvis

Skratt och applåder vid KF i Härjedalen

En härjedalsk idyll sommaren 2011. Foto: Tommy Hansson

LT.S OCH ÖP:S REPORTAR Häkan Degselius och Häkan Persson rapporterade från Härjedalens kommunfullmäktige i länets tidningar den 5 oktober.

Märkligt nog rapporterade de inte om SD:s Ingegärd Fjällgärdes unika och roande sätt att bemöta Benny Tronssons motion om att avskaffa de fria luncherna vid sammanträdena. Hon fick ordet och framförde en dikt ur hjärtat och bidrog till att Bennys motion förklarade.

Humorn och det träffande i dik-

ten gjorde att skrattet började i lokalen redan under framförandet. Efteråt fick Ingegärd så kraftiga applåder av de närvarande, att jag inte kan minnas något liknande och vill inte undanhålla medborgarna dikten:

Benny Tronsson, moderaten missunnar oss gratis månadslunch-maten
Nån köttbit, sås och potatis skall inte längre vara gratis.

Men jag anser det väldigt sniket att inte bjuda på middag och fiket

När vi sitter i möte hela dagen och behöver en varmrätt i magen.

Men flyktungdom slipper betala om detta vågar man knappast tala
Men varje fullmäktigeperson behöver en fortsatt gratis portion.

Jag blev liksom flera väldigt förvånad att missunna oss en lunch per månad
och utan några extravaganser när vår kommun lär ha goda finanser.

Och ej är det mat som gör mig fet

nej, mat behöver en enkel poet så efter ett möte känns det skönt att bjudas på frukt och hälsosamt grönt. ■

Lars Hermansson
SD Härjedalen

Sverigedemokraternas höstbudget 2011:

Angelägna satsningar och deras finansiering

"All politik handlar om prioriteringar!"

Det fastslås redan i titeln till Sverigedemokraternas 142 sidor omfattande höstbudget 2011. Det som väckt mest uppmärksamhet i diskussionerna kring budgeten är, föga oväntat, förslaget att minska asyl- och anhöriginvandringen med 90 procent i syfte att frigöra medel till angelägna satsningar.

HÖSTBUDGETENS INLEDNING fastslås på sidan 12:

"Sverigedemokraterna är ett värdekonserverande och socialt ansvarstagande parti. Partiets politik syftar primärt till att värna den svenska nationens frihet och självbestämmande, att skapa välbefinnande och trygghet för Sveriges medborgare samt till att bevara och stärka den gemensamma identitet som utgör grunden för landets inre solidaritet, stabilitet och fredliga utveckling."

SD står, fastslås vidare, "fria från såväl socialismens som liberalismens ekonomiska teorier och kan därför inta ett flexibelt, pragmatiskt och verklighetsanpassat förhållningssätt i ekonomiska frågor".

Kraftsamling inom utbildning

I höstbudgeten drar Sverigedemokraterna upp riktlinjerna för ett antal ekonomiska satsningar. En central kraftsamling sker på utbildningsområdet. Sveriges möjligheter att även framdeles hänga med i den globala konkurrensen står och faller med, som det uttrycks i budgeten (sidan 13), "förbättringar inom utbildningsområdet i allmänhet och inom den högre utbildningen i synnerhet".

I syfte att komma till rätta med bristerna inom de naturvetenskapliga och tekniska ämnena anslås 2,2 miljarder kronor, samt att stödet ökas till HST-ämnena från 2013 för att komma upp i 1,3 miljarder 2015. Utöver den generella satsningen på den högre utbildningen avsatser SD även 1,5 miljarder för återstående del av innevarande mandatperiod till Myndigheten för yrkeshögskolan.

För att unga lättare skall få jobb öppnar Sverigedemokraterna vidare för en komplettering av anställningsformen lärlingar – där arbetsgivaren befrias från arbetsgivaravgift och där provanställningen tillåts uppgå till tolv månader.

Både ur matchningsperspektiv och rättviseperspektiv anser SD att det är viktigt att höja taket i A-kassan.

Rättvisa pensionärsskatter

De äldres situation i samhället ligger Sverigedemokraterna mycket varmt om hjärtat. Därför är rättvisa skatter för våra pensionärer ett självklart krav. SD har hittills ställt sig försiktigt positiva till alliansregeringens paradržfråga, jobbskatteavdragen. Dock accepterar partiet inte att "inkomst av tjänst beskattas annorlunda jämfört med inkomst av pension" (sidan 15):

"Vi yrkar därför på att jobbskatteavdragen även omfattar inkomst av pension. Givet det ekonomiska läget och det blygsamma budgetut-

rymmet har vi råd att först 2013 helt avskaffa pensionärsskatten." En sådan åtgärd skulle, bedömer partiet, kosta 11 miljarder kronor. För 2012 höjs det förhöjda grundavdraget för pensionärer.

Andra för Sverigedemokraterna viktiga frågor knyter an till områdena lag och rätt samt brott och straff: de laglydiga medborgarnas behov av trygghet såväl i hemmen som på gator och torg måste i möjligaste mån tillgodoses. I syfte att säkerställa detta ökar SD anslaget till rättsväsendet (sidan 16): "De utökade medlen föreslås vara fördelade mellan polismakten, domstolsväsendet, åklagarmyndigheten, brottsoffermyndigheten och kriminalvården, med fokus på det sistnämnda."

Bland Sverigedemokraternas

En mer restriktiv invandringspolitik sparar pengar och frigör medel till angelägna satsningar. Foto: Photo2be

lagvårdande förslag märks bland annat ett införande av en kraftig straffskärpning samt att verkliga livstidsstraff utan möjlighet till tidsbestämning eller benådning införas. SD vill också med omedelbar verkan avskaffa nuvarande praxis, där landets domstolar rutinmässigt ger återfalls- och serieförbrytare mängdrabatter på brott.

Besparingar på invandring, EU-kostnader

Politik innebär, som sagt, prioriteringar. För att möjliggöra satsningar inom vissa områden är det nödvändigt att spara på andra områden. Sverigedemokraterna ställer sig frågande till regeringens sänkning av restaurangmomsen samt "den misslyckade och dyra satsningen på instegsjobben". Enligt SD:s beräkningar uppgår kostnaderna för att skapa 6 175 arbetstillfällen 10,9 miljarder kronor eller 1,77 miljoner per arbetstillfälle.

"Vi vänder oss", heter det på sidan 17 i SD:s höstbudget, "av naturliga skäl, med kraft emot ovan nämnda satsningar, och sparar alltså in 10,9 mdr redan under det första budgetåret. Tillika sparar vi in ytterligare 9,6 mdr genom en restriktiv invandringspolitik under det första budgetåret, samt ytterligare 4,1 mdr genom en anpassning av det svenska biståndsmålet till FN:s rekommendationer om 0,7 % av BNI."

I den långsiktiga budgetplaneringen kalkylerar SD även med en besparing på EU-kostnaderna. I takt med att Sverige omförhandlar medlemskapet i Europeiska Unionen till att omfatta endast EES-

delen – varmed Sverige utträder ur unionen – kan betydande besparingar göras. Denna målsättning får dock ses i ett längre perspektiv.

Sverigedemokraterna är det enda av riksdagens åtta partier som motsätter sig den hittills förda immigrationspolitiken. Partiets ambition är att minska asyl- och anhöriginvandringen med 90 procent.

Rusta upp försvaret

Höstbudgeten innehåller härutöver ekonomiska och andra riktlinjer för ett stort antal politikområden. Hit hör avsnittet "Inre och yttre försvar av Sverige" (sidorna 87-99). Sverigedemokraterna är i dag är det enda riksdagsparti som vill rusta upp försvaret. Om politikens inriktning finns följande att läsa (sidan 88):

"Sverigedemokraternas försvarspolitik är fokuserad på försvaret av Sverige och tar avstånd från den inriktning som idag går mot ett förhållande där Sverige endast ställer betalda militära trupper till förfogande för överstatliga organisationer som NATO eller EU."

Inte minst fokuseras på landets territoriella integritet. Det slås vidare fast (sidan 89) att det inte är den dagsaktuella hotbilden som är den viktigaste faktorn när man ser till Sveriges militära försvarsbehov: "Hotbilden kan snabbt förändras, däremot kan vi inte snabbt återta acceptabel försvarsförmåga. Faktiska styrkeförhållanden och värsta fallscenariot måste vara underlag för vårt behov av militärt försvar." Enligt SD är det också angeläget att successivt återinföra värnplikten med obligatorisk mönstring för alla män samt frivillig mönstring för kvinnor.

Därtill skall förmågan att hantera terrorism, assymetrisk krigföring, cyberkrigföring och andra okonventionella angreppsformer förstärkas. Försvarets förmåga att stödja det civila samhället vid särskilda påfrestningar skall utvecklas.

Utrymmet här räcker bara till en kortfattad och ytlig redovisning av Sverigedemokraternas höstbudget. Den som vill fördjupa sig i denna bör ta del av den i sin helhet!

Tommy Hansson
Chefredaktör

ROBERT STENKVIST
ANALYSERAR

En dansare på slak lina

Så skedde det då, det som inte fick hända. En av Sverigedemokraternas riksdagsledamöter föll ur ramen (för att uttrycka det diplomatiskt) och blev partilös i riksdagen. Hur stor skada detta har orsakat partiet är självklart svårt att bedöma i dag. Jag anser ändå att de första skadeprognoserna mähända var en smula överdrivna. I de senaste opinionsmätningarna kan inga effekter av William Petzälls avhopp spåras.

Vi förväns alla över den oerhörda mediala välvilja den avhoppade sverigedemokraten plötsligt drabbats av. Det är ingen hejd på alla framträdanden och förstående kommentarer som media plötsligt strömer över den före detta sverigedemokraten. Detta dessutom av personer som tidigare har uppvisat en ganska njugg inställning till aktiva sverigedemokrater.

Vi kan nog inte utesluta en smula skadeglädje hos en del politiska motståndare, förklädd till plötslig omtanke om den stackars missbrukande Petzäll.

Politisk begåvning är av förklarliga skäl en nödvändig egenskap för en riksdagsledamot. Tyvärr räcker det inte med politisk begåvning för att axla riksdagsuppdraget. En politisk företrädare måste också äga personlig morgnad och inre resning. En riksdagsledamot måste också karakteriseras av stabilitet, trygghet och helst ett mått av livserfarenhet.

Vi sverigedemokrater måste till denna lista även lägga egenskapen "rygggrad" eftersom vi har fräckheten att inte tycka som påbjudet är i vissa frågor. Vi måste också kunna härdna ut en viss press och inte genast vika ned oss när vi förnimmer en bristande popularitet hos den politiska omgivningen. William Petzäll har utan tvekan politisk begåvning, men saknar lika uppenbart en del övriga lika viktiga egenskaper.

Oavsett orsakerna till Petzälls missbruksproblem, som vi ändå varken kan eller skall spekulera i, så har Petzäll gått över anständighetens gräns när han i *Svenska Dagbladet* [SvD, 26-09] tog avstånd från SD:s politik och speciellt SD:s immigrationspolitik. Detta avståndstagande är så tydligt taktiskt betingat, att bli accepterat av något annat parti, att man blir generad.

Att på detta sätt ta avstånd från allt man tidigare med enfaset kämpat och talat för, är ett lågvattenmärke av sällan skadat slag och renderar med råge epitetet "syltrygg". Missbruksproblemet kan i alla fall undertecknad ha en viss förståelse för, men inte ett taktiskt avståndstagande från den politik som är avsedd att rädda vårt fosterland. Petzälls taktiska manövrer är sannolikt motiverade av snöd vinning, i pengar och tid framför TV-kameror, oklart vilket som är viktigast.

Petzäll har upprepade gånger via media låtit allmänheten förstå att han planerar en fortsatt karriär som "politisk vilde" i riksdagen, detta för att där driva sin egen politik (möjligen kan vissa ekonomiska aspekter spela in härvidlag). Tyvärr är det så att personliga problem ofta blir akuta i sammanhang där man utsätts för press och uppmärksamhet. Det finns i princip ingen destruktivare miljö för en missbrukare än riksdagen med dess TV-kameror och annan uppmärksamhet.

Petzälls planer på en ledamotskarriär med en egen politisk agenda är därför inte möjlig. Problemet är att Petzäll inte själv vet om detta ännu.

William Petzäll bör för sin egen skull kliva av från offentligheten och ta hand om sig själv, vilket inte är gjort på ett halvår som Petzäll verkar tro. Hur paradoxalt och underligt det än kan låta, så sammanfaller partiets intressen med Petzälls, som för sin egen skull bör ägna de närmaste två åren åt rehabilitering om han någonsin vill leva ett värdigt och normalt liv.

I en ledare i *Gotlands Allehanda* (Helagotland.se) skriver redaktionen att Petzälls missbruk visserligen är tragiskt, men att agerandet från avhopparen är ett hån mot demokratin. En ledamot som inte kommit in via personkryss har i princip blivit invald på sitt partis politik och företräder sitt parti med dess politik i riksdagen. Så här skriver ledarredaktionen i *Gotlands Allehanda*:

När Petzäll nu vägrar att lämna sin plats innebär det de facto att Sverigedemokraterna förlorar en röst i riksdagen. Oavsett vad man anser om Sverigedemokraterna är ett sådant agerande illojalt mot partiets väljare.

Det är inte utan att man håller med ledarredaktionen. Petzälls agerande har försvagat väljarnas röst i riksdagen, och att som Petzäll deklarerat enbart ägna sig åt en fråga är varken demokratiskt eller ekonomiskt försvarbart för en riksdagsledamot med 56 000 i månadslön. Petzäll är därmed med personligen och urholkar politikerförtroendet och systemet, det var just de brister som var en av huvudanledningarna till att Sverigedemokraterna bildades år 1988.

SD höll presskonferens om invandringens kostnader:

Besparingar på 100 miljarder åren

Riksdagsman Erik Almqvist (till vänster) och chefen för SD:s budgetgrupp Oscar Sjöstedt ledde presskonferensen i riksdagen om SD:s syn på invandringskostnaderna. Foto: Eric Myrin

Den 29 september höll SD presskonferens i Riksdagens presscenter om invandringens kostnader. Man valde denna gång att bryta ut dessa beräkningar ur skuggbudgeten och redovisa dem på det här sättet, eftersom ett så stort antal frågor från pressen om SD:s budget brukar handla just om hur man kommit fram till sina siffror för vad invandringen kostar.

ERIK ALMQVIST, SD:s ledamot i socialförsäkringsutskottet, hälsade alla välkomna och fäste åhörarnas uppmärksamhet på att detta troligen var den första presskonferensen i riksdagens historia om invandringskostnader. På plats som medrepresentatör fanns också Oscar Sjöstedt, chef för SD:s budgetgrupp.

Almqvist redogjorde översiktligt för hur man räknat fram siffrorna och vilka besparingar som skulle kunna göras med en sverigedemokratisk politik. Oscar Sjöstedt gick sedan in mer i detalj på hur uträkningarna gjorts varefter presskonferensen avslutades med en frågestund.

Unikt hög invandring

Vi fick veta att SD räknar med att kunna spara drygt 100 miljarder kronor på minskad nyinvandring under budgetperioden 2012-2015. Det ska ske genom att föra en ansvarsfull invandringspolitik och minska asyl- och anhöriginvandringen med 90 procent. De stora be-

sparingarna ska ske i asylprocessen, ersättningar och boendekostnader för nyanlända, instegsjobb, minskat mottagande och därmed också minskad konsumtion av offentliga transfereringar och välfärdstjänster.

Almqvist berättade att Sverige under flera decennier haft en unikt hög invandring sett till landets befolkningsmängd. Han medgav inledningsvis att invandringen haft vissa positiva effekter, såsom ökat utbud av arbetskraft och kompetens, bättre förståelse för andra kulturer och förstås höjd levnadsstandard för invandraren själv.

De många negativa effekterna av de senaste decenniernas höga asyl- och anhöriginvandring belystes förstas också - en segregation som inte visar några tecken på att avta, en påspädning av den redan höga arbetslösheten där statistiken också berättar att invandrare är starkt överrepresenterade, en ökad grov kriminalitet och uppgifter från kriminalvården och BRÅ som visar att över hälften av alla långtidsdömda i Sverige inte ens är svenska medborgare.

I underkant

Idag skulle det dock handla om de strikt budgetära aspekterna av invandring - hur statsbudgeten påverkas genom en applicering av en väsentligt lägre och i huvudsak behovsprövad invandring. Almqvist framhöll också att sammanställningen inte visar vad invandringen totalt kostar samhället utan endast vilka besparingar som kan göras för

budgetperioden 2012-2015 med en minskad nyinvandring.

”SD räknar med att kunna spara drygt 100 miljarder kronor på minskad nyinvandring under budgetperioden 2012-2015. Det ska ske genom att föra en ansvarsfull invandringspolitik och minska asyl- och anhöriginvandringen med 90 procent. De stora besparingarna ska ske i asylprocessen, ersättningar och boendekostnader för nyanlända, instegsjobb, minskat mottagande och därmed också minskad konsumtion av offentliga transfereringar och välfärdstjänster.”

Vi fick också reda på att brist-

fälligt underlag till följd av svensk ovilja att föra invandringsrelaterad statistik gjort det omöjligt att räkna på vissa utgiftsområden i statsbudgeten. Almqvist underströk dock att man genomgående lagt sig i underkant med rejäla säkerhetsmarginaler för undvika utfästelser om ett reformutrymme som man sedan skulle tvingas backa på.

Det sades också att man räknat som om nyinvandrade inte skulle sjukskriva sig och belasta den allmänna sjukförsäkringen, inte uppbära något äldre försörjningsstöd eller stöd för funktionshinder och inte åsamka rättsväsendet några kostnader genom att begå brott - trots att statistisk visar att invandrare är överrepresenterade inom samtliga dessa kostnadsområden.

Dessutom har samma medianlön för nyanlända som för befolkningen som helhet tillämpats trots att det finns skäl att anta att medianlönen för denna grupp är lägre.

Danmark förebild

Trots detta kunde Almqvist konstatera att man med det utökade beräkningsunderlag man via riksdagens utredningstjänst haft tillgång till, kommit fram till en större kostnadsbesparing än vad man gjorde förra året. Bedömningen var också att ytterligare besparingar kommer att uppenbara sig under kommande år vartefter det blir möjligt att räkna på fler utgiftsområden.

Danmark användes som förebild och facit eftersom SD:s invandringspolitik är snarlik den som den

danska regeringen tillsammans med Dansk Folkeparti har bedrivit. Den senaste femårsperioden har Sverige upplevt ett drygt fem gånger högre asyltryck per capita jämfört med Danmark. För att uppnå ett tillstånd där lika många söker uppehållstillstånd per capita som i Danmark, behöver Sverige minska asyl- och anhöriginvandringen med drygt 80 procent.

Oscar Sjöstedt förtydligade att detta ger en omedelbar besparing eftersom en handläggningskostnad uppstår vare sig en sökande beviljas asyl eller får avslag. En frågeställare undrade hur det är möjligt att påverka asyltrycket utifrån med nationella beslut och fick förklarar för sig, att man kan se hur flyktingströmmarna snabbt minskar när länder inför mer restriktiva asylregler. Innan Danmark bytte kurs hade man ett asyltryck nära svensk nivå. Idag är det många gånger lägre.

Sjöstedt berättade som en referens och inledning till nästa avdelning att utrikes födda utgör knappt 15 procent av befolkningen. Där efter avhandlades i tur och ordning ett antal kostnadsområden där invandrare är överrepresenterade, exempelvis mottagare av försörjningsstöd, vårdmottagare och de som kommer i åtnjutande av de offentliga välfärdstjänsterna.

Invandringens intäkter

För att belägga nettobesparingarna måste naturligtvis även invandringens intäkter redovisas. Dessa utgörs i huvudsak av det mervärde de in-

2012-2015

vandrare som arbetar genererar och bidrar med till statsbudgeten i form av inkomstskatt, arbetsgivaravgifter och så vidare.

I beräkningsunderlaget har ingått den intressanta siffran från utredningstjänsten, som talar om att nyanlända invandrare uppnår en sysselsättningsgrad på 50 procent efter det sjunde vistelseåret i landet. SD påminde också om att man räknat högt på plussidan genom att använda samma medianlön som för befolkningen som helhet.

”Roten till segregation och utanförskap ligger i en för hög invandring, förklarade Almqvist. När vi på 60- och 70-talet hade en behovsbaserad arbetskraftsinvandring behövde vi inte lägga några pengar på integrationsprojekt. Som invandrare integreras man i samhället ändå eftersom invandringen var anpassad till Sveriges förutsättningar.”

Sjöstedt angav också att man antagit en undanträngningseffekt på 70 procent. Han fick omedelbart förklara för åhörarna att det är en siffra som anger i vilken utsträckning en nyanländ som får ett arbete tränger undan någon annan person från arbetsmarknaden och hur mycket lägre den samhällsekonomiska nyttan blir jämfört med om den nyanlände skapat ett helt nytt

arbete.

Almqvist sammanfattade genomgången med att konstatera, att en sverigedemokratisk migrationspolitik ger ett omfattande reformutrymme för skattesänkningar, satsningar på infrastruktur, förstärkning av välfärden med mera. Därefter var det dags för frågor.

En av frågorna gällde integrationsåtgärder och om man inte genom att avskaffa exempelvis instegsjobben i själva verket riskerade få ett ökat utanförskap och högre kostnader för migration. Svaret blev att vi har lagt enorma pengar på integrationsprojekt som visat sig ge väldigt små effekter och att den främsta förutsättningen för framgångsrik integration är en invandring som inte är större än att de som kommer hit också har förutsättningar att komma in i samhället.

En för hög invandring

Roten till segregation och utanförskap ligger i en för hög invandring, förklarade Almqvist. När vi på 60- och 70-talet hade en behovsbaserad arbetskraftsinvandring behövde vi inte lägga några pengar på integrationsprojekt. Som invandrare integreras man i samhället ändå eftersom invandringen var anpassad till Sveriges förutsättningar. Sjöstedt framhöll också ett annat viktigt skäl till att avskaffa instegsjobben - att SD inte sysslar med etnisk diskriminering

Åtgärden innebär ju en diskriminering av svenskar på arbetsmarknaden. ■

Mats Dagerlind
Redaktionen

Erik Almqvist är ledamot i riksdagens socialförsäkringsutskott. Foto: Eric Myrin

Alla partier nobbade SD:s inbjudan:

Manifestation mot politiskt våld i Mariestad

Gabriella Svensson i sin appell mot det politiska våld hon själv och andra SD:are drabbats av. Foto: SD Skaraborg

NATTEN MOT DEN 18 september utsattes Gabriella Svensson, företrädare för Sverigedemokraterna i Mariestad, för en attack riktad mot sitt barndomshem. Förövarna slog sönder två bilar, krossade flertalet fönsterrutor på boningshuset, slängde in en brandsläckare genom köksfönstret och försökte slänga in en lysrakett i huset. I efterhand har AFA gått ut och tagit på sig ansvaret för den här attacken.

Sverigedemokraterna i Skaraborg ville därför en gång för alla uppvisa en enad front mot terrorattacker som drabbar förtroendevalda genom att inbjuda alla politiska partier i Mariestad till en gemensam manifestation. Ett parti hörde av sig omgående och förklarade sin vilja att delta och att de skulle återkomma kring detaljerna - vi väntar fortfarande på de utlovade detaljerna. I övrigt bemöttes inbjudan med tystnad.

Vi funderade kring om vi uttryckt oss otydligt i inbjudan och ringde runt till partierna för att få besked. De svar vi fick var att de skulle återkomma med svar. Dagen före torgmötet erhöll vi mejl från tre olika partier, där vissa uttryckte sitt stöd och även gick så långt som att bruka citatet: ”Jag delar inte dina åsikter men jag är beredd att dö för din rätt att framföra dem”, för att i nästa mening lämna besked om att de inte tänkte närvara.

Lördagen den 1 oktober höll Sverigedemokraterna sitt torgmöte mot det politiskt motiverade våldet och den gemensamma manifestationen mot detsamma uteblev. Torgmötet sammanföll med Mariestads torghandelsdag vilket gav oss många nyfikna åhörare.

Flera sverigedemokrater gav sig i kast med att dela SD-Kurirens pre-

sentationstidning till åhörarna, som vänligt och leende tog emot tidningen och lyckönskade oss i framtiden. Partikamrater från hela landet anslöt för att visa sitt stöd och stämningen var god.

”Då andra partier inte kunde ställa sig upp och försvara vårt demokratiska samhälle gjorde Sverigedemokraterna det med råge. Vi inledde torgmötet med att förklara bakgrunden till varför vi höll mötet och berättade om tankarna kring den tänkta, gemensamma manifestationen samt de innehållslösa ursäkterna vi fått från övriga partier till varför de ej närvarade.”

Då andra partier inte kunde ställa sig upp och försvara vårt demokratiska samhälle gjorde Sverigedemokraterna det med råge. Vi inledde torgmötet med att förklara bakgrunden till varför vi höll mötet och berättade om tankarna kring den tänkta, gemensamma manifestationen samt de innehållslösa ursäkterna vi fått från övriga partier till varför de ej närvarade. Gabriella

berättade för åhörarna om vad som drabbat henne och om beslutet att inte låta sig skrämmas till tystnad.

Gabriella är även ersättare i Västra Götalands regionfullmäktige och hennes gruppledare i regionen Patrik Ehn var på plats för att tala om sitt stöd till de som utsätts och om det oacceptabla i de andra partiernas flathet gentemot dessa terrorattacker som riktas mot oss.

Riksdagsledamoten Kent Ekeröth, som sitter i justitieutskottet, talade om vilket massivt demokratiskt problem det är att dessa attacker mot förtroendevalda tillåts fortsätta. Han talade om de motionsförslag och lagändringar som Sverigedemokraterna lämnat in för att lättare kunna motverka att dessa attacker genomförs och för att skyldiga ska hittas, lagföras och få kännbara straff.

Övriga talare var Josef Fransson, SD Skaraborgs förre ordförande och idag riksdagsledamot, William Hahne från SDU, Christian Westling samt undertecknad Hanna Wigh.

Gabriella framförde de avslutande orden och berättade om när hon beslutade sig för att ta ”blåsippans väg” och hur hon hoppades, att fler skulle våga gå den vägen tillsammans med henne framöver.

– Vi måste gemensamt arbeta för ett Sverige som värnar trygghet och tradition, avslutade hon. ■

Hanna Wigh
SD-Kvinnor

STELLAN BOJERUD KOMMENTERAR

Sverige sviker!

Bland gatubarnen i Nairobi fanns det fem bröder, som tuggade kat och livnärde sig på småskalig kriminalitet. De stod helt ensamma i tillvaron sedan föräldrarna avlidit i AIDS. De fem uppmärksammades av representanter för en skandinavisk frikyrka. För några år sedan fick jag en fråga om jag kunde tänka mig att stödja dessa föräldralösa pojkar med 500 kronor per år. Det var en grupp om ett halvdussin privatpersoner, som gemensamt dirigerade pengar till pojkarna via frikyrkan.

Vid ett par tillfällen då jag fick extra inkomster i form av författarhonorar så ökade jag på gåvobeloppet. För några dagar sedan fick jag som vanligt en rapport från kyrkans representant, men även ett särskilt tack, eftersom jag är den största bidragsgivaren. Detta förvånade mig, för jag har då inte skänkt så mycket, men jag har gjort det med glädje eftersom jag kunnat följa hur mina donerade slantar omsatts i förnödenheter, vård och utbildning för pojkarna.

Här följer ett utdrag ur decemberrapporten 2010, som jag har retuscherat med hänsyn till de omtalades personliga integritet:

"Jag är så jätteglad över att äntligen kunna komma med goda nyheter om de fem pojkarna i Kenya! Jag vidarebefordrar min brevväxling med hjälporganisationen, som ju tog pojkarna under mitt beskydd. Alba (som jobbar med organisationen) har skickat en rapport om pojkarna, men även ett par brev pojkarna skrivit till oss sponsorer och några foton. Hon skrev också att Bertil, journalisten som skrev reportaget i *Svenska Dagbladet* (du har läst den) ska åka ned till dem och göra ett uppföljningsreportage om pojkarna. Jag har länge tänkt kontakta honom för att berätta att hans reportage hade gjort stor skillnad för pojkarna, men det har inte blivit av. Men jag ringde honom förra veckan och han blev jätteglad! Han åker kring 1:a advent och blir borta ett par veckor. Han ska också till Sudan. Han var rörd över att det gått så bra för pojkarna. Han hade, sa han, inte trott att det skulle gå så bra. De hade ju levt på gatan i tre år, sniffat och stulit. Han lovordade, sa att det är en mycket välorganiserad organisation, som jobbar över hela världen. Att vi inte hör så mycket om dem beror väl på att det inte finns så många – i Sverige.

"Du får läsa själv, men det var ju så att vi bekostade en bra grundskola åt dem, där de också fick äta mat. De gick alla färdigt *primary school* (grundskolan). Men nu läser tre vidare på gymnasium (*secondary school*) och två har gått yrkesskola för att bli skräddare. Och de sköter sig exemplariskt och har till och med fått förtroendeuppdrag. Det är ju fantastiskt eftersom den sociala biten var svår i början.

"Stellan, TACK för dina stora bidrag, de var guld värda! Hoppas att allt är väl med dig! Som du ser på de två fotona jag bifogade från mitt besök där 2005, så har de ätit upp sig och ser pigga ut. Tack för att du var med om att ge dessa fem människor en ny chans i livet – de tog den!"

Tilläggs kan att de två äldsta pojkarna nu gått klart gymnasiet som A-studenter och har stipendier för att studera vidare till läkare respektive lärare. En går på gymnasiet och två har utbildat sig till skräddare. Man väntar nu på att kunna skaffa en andra symaskin och därigenom öka på inkomsterna med cirka 250 kronor/månad.

När jag anslöt mig till projektet hade det gjorts upp en årsbudget för pojkarna. Den uppgick till 8 000 kronor/år och omfattade skolavgifter, hälsovård och förnödenheter. Detta betyder att verksamheten hittills kostat cirka 40 000 kronor sammanlagt för de fem pojkarna.

När jag ifrågasätter klokskapen i svenskt omhändertagande av ensamkommande "barn" beskylls jag för vidrig människosyn. Den humana människosynen är naturligtvis att lägga 1,2 miljoner per barn och år här i Sverige och strunta i de

Sverige sviker i sitt stöd till gatubarn i Afrika. Krönikören visar att det finns effektivare sätt att hjälpa. Foto: Unicef

hjälpbehövande i utarmade länder.

Jag påstår att vår grupp nått vida bättre resultat för 40 000 kronor satsade i Kenya än vad Migrationsverket åstadkommit med 6 miljoner kronor per år i Sverige. Under fem år ger detta en kostnad av 30 miljoner kronor! Detta är alltså kostnaden för fem pojkar.

En ensamkommande ung man kostar under fem år 6 miljoner kronor i Sverige medan motsvarande kostnad i Kenya är 8 000 kronor. Detta innebär att för en enda omhändertagen yngling i Sverige kan 750 (sjuhundrafemtio) barn i Kenya få trygghet och utbildning!

Jag påstår att detta med omhändertagande av ensamkommande "barn" i Sverige är ett tragiskt och hemskt svek mot de verkligt nödlidande barnen i världen. ■

S. Bojerud

Den allvarliga EU-krisen går vidare:

Inte svenskarnas uppgift att hålla ihop Europa

Spelet om Grekland och euron går vidare. När detta skrivs har ett EU-toppmöte skjutits upp, något som aldrig tidigare hänt under Sveriges medlems-tid i EU. Det är en signal om hur allvarlig krisen är och hur stora problem man har att hitta fungerande krisåtgärder när EU-federalism och politiska visioner prioriteras framför sunt internationellt makroekonomiskt tänkande.

ETT NYTT DATUM har avisera- rats men med det också en brasklapp om att man inte, som tidigare utfästs, kommer att kunna leverera några slutgiltiga lösningar.

Att det blir någon form av ordnade skuldnedskrivningar för Grekland förefaller ändå troligt. Hur omfattande de i så fall blir är osäkert, men ekonomiska bedömare menar att de bör vara i storleksordningen 50 procent eller mer för att vara effektiva. Samtidigt följer sig bakom sådana procentsatser så enorma belopp att risken är påtaglig för att krisen bara flyttar ur askan i elden, från Grekland och till diverse kreditgivare i Europa, såväl privata som offentliga.

Diktat mot Slovakien

I eurozonen har folk efter folk tagits som gisslan av sina parlament när de ett efter ett godkännt den nya EFSF-krisfond, som ska ersätta de provisorier som hittills använts för att rädda Europas budget- och statskuldessyndare. Ett tag såg det ut som om Slovakien skulle säga nej, men efter misstroendevotum och regeringsskifte har även slovakerna sagt ja. Det innebär att människor som är fattigare än grekerna tvingas låna ut pengar till denna EU:s gökunge som straff för att landet har en mer välskött ekonomi.

Till Slovakiens godkännande bidrog sannolikt även de diktat som riktades till landets regering från några av Bryssels och eurozonens tungviktare. Inför det framflyttade toppmötet sade exempelvis Tysklands förbundskansler Angela Merkel med adress Slovakien att hon var "säker på att vi har alla länders underskrifter till den 23 oktober".

Ordföranden för EU-kommissionen, José Manuel Barroso, och ordförande för Europeiska rådet, Herman Van Rompuy, formulerade ett gemensamt uttalande för att utöva påtryckningar mot Slovakien och förmå landet att inte rösta "fel" igen.

Man sa sig vara "övertygade om att det slovakiska parlamentet är medvetet om den avgörande betydelsen av en utökad EFSF för att bevara den finansiella stabiliteten i euroområdet" och uppmanade alla partier i det slovakiska parlamentet att "höja sig från den kortsiktiga politi-

ken och ta vara på nästa tillfälle att snabbt anta det nya avtalet".

Inga garantier

Euroländernas krisfond, EFSF, förvaltar idag cirka 440 miljarder euro. Det är en enorm summa. Ändå menar många att fonden behöver få tillgång till betydligt mer pengar. Det talas också om att EFSF inte bara ska få låna ut pengar till länder utan också bör kunna fungera som en bankakut. Med sådana förslag krattas manegen för det ovan nämnda scenario som kan bli resultatet av en kraftig nedskrivning av Greklands skuld.

Bilden av Grekland som turistidyll har fått sig en allvarlig törn genom den fortgående ekonomiska krisen. Foto: Arkiv

I nuläget är det främst euroländernas medborgare som har anledning att vara oroliga över EFSF:s ekonomiska expansion och utökade mandat och de euroobligationer som föreslås som metod för att finansiera ett större EFSF. I förlängningen kan dock medborgare i länder utanför eurozonen drabbas. Dels naturligtvis av eurokrisens sekundära effekter på konjunkturen i Europa men också mer direkt.

Det finns inga garantier för att euroobligationerna inte likt de amerikanska subprimelån, som utlöste den förra finanskrisen, kommer att paketeras om och säljas vidare för att sedan dyka upp där man minst anar det - då som värdelösa Svarte Petter och få banker och länder på fall. Men det finns fler orosmoment. Federalister i Europa - också i Sverige - missionerar nu om att Greklands och eurozonens sak också är vår och att vi därför solidariskt bör lösa biljett till denna farligt snabbt snurrande kreditkarusell trots att vi inte behöver det, trots att det vore dumdristigt och trots att medborgarna är lika negativa här som de är i euroländerna där de i motsats till oss inte getts något val.

Reinfeldt: "Vi får se"

Nyligen uttryckte den folkpartistiska EU-parlamentarikern Olle Schmidt att Sverige bör ställa upp med lån till Grekland. Han kallade det för "en billig premie för att undvika katastrof". Allt är relativt, men de uppemot 15 miljarder euro i garantier som skulle bli Sveriges "skuggandel" i EFSF är knappast en summa som bör riskeras lättvindigt och mot bättre ekonomiskt vetande därför att Schmidt hyser federalis-

tiska visioner och anser att "det är en djupt omoralisk attityd" att säga nej.

Schmidt uppmanade Sverige att erbjuda sådana lån redan nu, vid det framskjutna toppmötet i Bryssel. När denna text går i tryck har mötet varit, sannolikt utan några generösa gester från Sverige, eftersom den svenska regeringen än så länge ställt sig kallsinnig till att involvera Sverige i eurozonens krisåtgärder. På lite längre sikt kan det dock inte uteslutas att Anders Borg öppnar den svenska skattkistan för grekerna att ösa ur. Det har hänt förr, då till Lettland, Island och Irland.

Statsminister Fredrik Reinfeldt svävade också på målet när frågan nyligen kom upp vid ett möte i Stockholm med den nytillträdde danska statsministern Helle Thorning-Schmidt. De tillkännagav att vare sig Danmark eller Sverige fått någon formell förfrågan om att stödja Grekland men Reinfeldt antydde samtidigt indirekt, att om ett sådant stöd blev mer angeläget än idag så kunde han tänka sig att överväga detta. "Vi får se", var de ord han använde.

Svart grekiskt hål

Barroso har också nyligen uttalat att han anser att alla EU-länder bör bidra med ekonomiskt stöd till Grekland, alltså även de utanför eurozonen. I en intervju i tyska *Bild-Zeitung* uttryckte Barroso att "alla länder bör ge sitt stöd om de har ekonomiska resurser att göra det", att "det ligger i deras eget intresse" därför att "om euron vacklar får alla länder problem - även de med en egen valuta".

Och tidigare nämnde Olle Schmidt var förstas inte sen med att uppmana den svenska regeringen att hörsamma Barrosos vädjan. Detta därför att Europa annars delas "på ett fruktansvärt sätt". Att ösa pengar över det konkursmässiga Grekland är för Schmidt att visa att vi i Sverige vill tillhöra EU:s inre kärna. Det tycks inte bekymra Schmidt att många svenskar - sannolikt en majoritet - inte delar den ambitionen och i synnerhet inte till priset av att få se tiotals miljarder av sina skattepengar försvinna i ett stort svart grekiskt hål!

Det är knappast svenskarnas ansvar att hålla ihop Europa när Grekland och andra länder straffar ut sig ur gemenskapen genom att agera nationalekonomiskt oansvarigt. Vill man vara med får man se till att sköta sig och dra sitt strå till stacken i stället för att parasitera på de andra. Det är samma enkla och självklara princip, fast i större skala, som den vi bör tillämpa i Sverige när vi bjuder in andra länders medborgare till vårt land och vår nationella gemenskap. ■

Mats Dagerlind
Redaktionen

Jämställdhet ska gälla för alla kvinnor

Jag brukar försöka undvika att vara personlig när jag skriver artiklar. Men den här gången gör jag ett undantag. Anledningen är att jag tänker skriva om mina personliga erfarenheter av jämställdhet kopplat till kultur och religion.

NTE NOG MED ATT JAG tänker vara personlig, jag tänker dessutom återge en händelse som inte går att generalisera utifrån. Men det gör inte att det jag berättar är mindre sant. Det gäller bara att minnas att det inte är hela sanningen.

Och det gäller att minnas att när det gäller att stå upp för jämställdhet och allas lika värde så spelar det ingen roll, om det jag berättar rör ett fåtal eller flertal kvinnor. Så länge en enda kvinna förnekas sina rättigheter finns all anledning att reagera, och framförallt agera.

Tragisk verklighet

För inte så länge sedan jobbade jag som lärare inom kommunal vuxenutbildning. En majoritet av mina elever hade invandrarbakgrund och många av dem var kvinnor som jag i många fall fick en väldigt nära relation till, på gott och ont. Gott, för att de berikade mitt liv genom att vara de underbara personer de var. Och ont, genom att ibland få mitt hjärta att blöda mer än vad jag kunde stå ut med.

Jag kommer aldrig att glömma den dagen då jag för första gången blev varse att det jag tidigare avfärdat som fördomar visade sig vara en tragisk verklighet. Det var under en vanlig lektion, där eleverna presenterade sina grupparbeten och bestämde ämnen för diskussionerna i klassen. En grupp berättade om skilda synsätt på abort i olika kulturer.

Under den efterföljande diskussionen tog en ung kvinna ordet, och berättade om synen på abort i hennes kultur, som var islamsk. Hon berättade att abort inte är tillåtet, och nyttfina frågor ställdes.

"Men, om ni blir våldtagna, får ni inte göra abort då?"

Jo, i så fall brukar abort beviljas, var svaret.

"Om ni blir våldtagna av era egna män då, är abort tillåtet då?"

"Inte komma överens"

Det blev så tyst i rummet att vi kunde höra en knappnål falla. Sedan kom det svar som åtföljdes av instämmande nickningar från samtliga muslimska kvinnorna i rummet, och som fick mig att känna ett

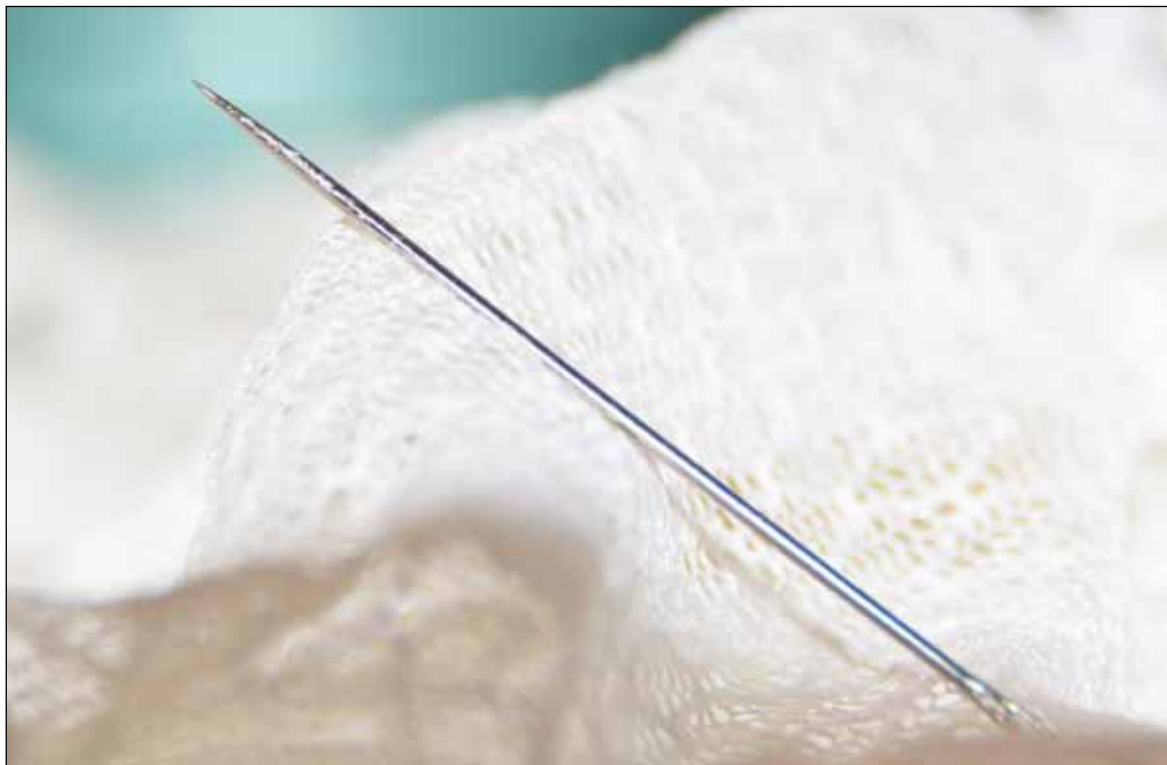
Jag är förbannad!

Det här är bara en enda av alla de händelser jag skulle kunna återge. Men jag har inte tillräckligt många tecken till mitt förfogande. Istället tänker jag låta denna händelse exemplifiera hur det står till med jämställdheten i Sverige, och påpeka hur förbannad jag är.

Förbannad för att detta kvinno-

Lika stort värde

För säg mig, hur stor är chansen att en kvinna som våldtas av sin egen man beviljas skilsmässa med detta som grund, när bedömningen görs utifrån islamsk familjerätt som förnekar förekomsten av våldtäkt inom äktenskapet? Och säg mig en sak till: Var är alla dessa människor som predikar allas lika värde och hävdar

En våldsam hederskultur kräver att unga brudar tvingas sticka hål i slidan med en nål för att framkalla blod vid första samlaget. Och det finns svenska läkare som rekommenderar denna barbariska metod! Foto: Therese Borg.

enormt behov av att gråta.

"Våldtäkt inom äktenskapet... det finns inte hos oss. Om sådant händer, om man inte kommer överens, så får man be om skilsmässa."

Den kvällen var jag förkrossad när jag kom hem. Jag tänkte på den feministiska kamp som pågått så länge i Sverige för kvinnors rättigheter. Paralleller drogs i mina tankar mellan detta med att kalla våldtäkt för att "inte komma överens" och vår tidigare benämning på kvinnomisshandel i nära relationer. Så kallade "lägenhetsbråk".

Jag tänkte på när det på 60-talet för första gången i Sverige blev straffbart för en man att våldta sin egen fru, och insåg att dessa kvinnor levde i en kultur som ännu inte nått dit, trots att vi alla lever i samma land.

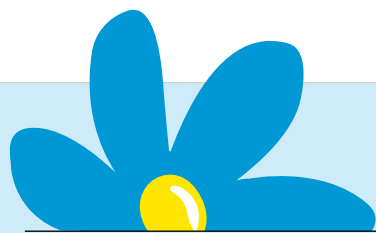
förtryck nonchaleras av alla de styrande politiker som menar att vi ska visa tolerans, när kvinnor av hänsyn till mäns krav tvingas ta del av undervisning sittande dolda bakom skärmar. Jag är förbannad för att politiker i jämställda Sverige menar att det är tolerans när kvinnor behöver separata badtider för att få lära sig simma.

Som menar att det är tolerans när unga kvinnor på grund av förtryckande och våldsam hederskultur är tvungna att sticka sig själva i slidan med en nål för att framkalla blödnings vid det första samlaget. Och än mer förbannad blir jag när det tolereras att islamsk familjerätt på sina håll praktiseras parallellt med vår svenska lagstiftning.

att vi inte ska göra skillnad på människor? Var är de när dessa kvinnor sviks och behandlas som andra klassens människor?

Hos sjuklövern verkar de tyvärr inte finnas. Men hos oss i SD-Kvinnor finns de. Vi står för sann jämställdhet för alla, utan undantag. För oss har alla kvinnor lika stort värde, alldeles oavsett i vilket land de råkat födas. Vår kamp för kvinnors rättigheter inkluderar alla kvinnor, inte bara vissa utvalda. ■

Therese Borg
SD-Kvinnor

SD-Kvinnan

Christina Thuring är medlem i SD-Kvinnor och bor i Bergvik utanför Söderhamn tillsammans med sin make och deras sju barn på 16, 15, 13, 10, 5, 3 respektive 2 år. Till familjen hör också två hundar, en Golden Retriever och en blandras.

Cristina är motorintresserad. Hon tycker om att köra motorcykel, både på vägen och i skog och mark. Uppkörningen för att ta mc - kort klarades av hösten 2005 när hon var gravid i sjätte månaden. Utöver mc är Christina intresserad av veterarbilar. Hon finåker, och meckar när det behövs. Dessutom tycker hon om trädgårdsarbete, samt att pro-

menera och plocka bär.

Sedan 1996, när första barnet föddes, har Christina varit hemmafru. Dessförinnan jobbade hon som husfru på Berns Salonger och inom äldreomsorgen.

Utöver att vara medlem i SD-Kvinnor sitter Christina som ledamot i kommunfullmäktige och som nämndeman i Hudiksvalls tingsrätt. Hon är också ersättare i Mo/Bergviks församling sedan 2009, och är där även kyrkvärd.

Som sina hjärtefrågor anger Christina familje - och skolfrågor samt äldreomsorg. ■

Christina Thuring gillar att åka motorcykel. Foto: Privat

Vår tid är nu – SD-Kvinnor på gång!

► SD-Kvinnor satsar på gemenskap och att ha roligt ihop vilket gett framgång.

Från ett nystartat kvinnoförbund så har allting gått rakt upp hittills för SD-Kvinnor. Nyckeln till framgång är samarbete och gemenskap, där vi försöker involvera våra medlemmar och se till vad varje kvinna kan bidra med och visa uppskattning. De nystartade arbetsgrupperna är redan i full gång och öppna för alla medlemmar.

Tack vare den positiva andan med framtidstro och glädje i arbetet, så finns det stora möjligheter till en strålande framtid för SD-Kvinnor. Det låter som en klyscha men i SD-Kvinnor försöker vi se möjligheter istället för problem, vilket säkert är en bidragande orsak till att medlemsantalet tredubblats sedan starten och ständigt ökar.

Våra aktiviteter har fått ett så positivt bemötande att vi dagligen får nya förfrågningar om medverkan runt om i landet på diverse möten. Det måste ses som ett bevis på att vårt arbete sker i rätt riktning och att ett kvinnoförbund verkligen var efterlängtat.

"Tack vare den positiva andan med framtidstro och glädje i arbetet, så finns det stora möjligheter till en strålande framtid för SD-Kvinnor."

SD-Kvinnors styrelse har beslutat om en verksamhetsplan för 2012 och budgeterat för flera aktiviteter. Vi hoppas förstås att ännu fler vill delta aktivt och ha kul ihop med oss. I samband med kommande årsmöte, som varar i två dagar, kommer inbjudna föreläsare dela med sig av sin kunskap och erfarenheter.

Till hösten 2012 är ytterligare en större konferens inplanerad samt att vi kommer att erbjuda flera olika föreläsningar under året. SD-Kvinnor kommer även att medverka under Almedalsveckan, med ett eget tält och egna evenemang och vi hoppas på stor uppslutning och medverkan från våra medlemmar där vi fortsätter ha roligt tillsammans.

Det är massor med roliga aktiviteter på gång så det känns verkligen att det är vår tid nu! ■

Carina Herrstedt
Ordförande SD-Kvinnor

Olof von Dalin förnyade svenska språket

OLOF VON DALIN (1708-63) har främst gått till historien som grundare av tidskriften *Then Swän-ska Argus* men hade många strängar på sin lyra. I egenskap av tidningsman, skönlitterär författare, historiker, vetenskapsman och pedagog framstår han som en av den svenska frihetstidens mer imponerande gestalter.

Olof von Dalin – som före adlandet 1751 först skrev efternamnet Dahlin och därefter Dalin – föddes på Vinbergs prästgård i Halland den 29 augusti 1708. Fadern, som var kyrkoherde, hade tagit efternamnet från sin hemort Dalstorp i Älvsborgs län. Han avled året efter sonens födelse.

När Olof vid 13 års ålder anlände till lärdomsstaden Lund blev han väl omhändertagen av dels läkaren Kilian Stobaeus, dels filosofen Anders Rydelius. Han övergav snart medicinstudierna till förmån för humaniora.

Then Swän-ska Argus

1727 kom Dalin till Stockholm och blev på mentorn Rydelii inrådan anställd som informator hos kammarrådet Claes Rålamb. Efter hand välkomnades han även i andra bemärkta Stockholms-familjer och gjorde viss lycka med sin finstämda poesi.

1731 utsågs unge Dalin till extra ordinarie kanslist i Riksarkivet för att året därpå få en kanslibefattning vid Kanslikollegium. Vid sidan av arbetet för brödfödan hann han med viss historisk forskning. Det var i december 1732 som det första numret av *Then Swän-ska Argus* utkom anonymt hos B. Schneiders boktryckeri i huvudstaden. Bakom publikationen stod alltså Dalin, som hade som målsättning att ge ut en moralisk-satirisk veckotidskrift.

Engelska tidskrifter och i första rummet den vittra *The Spectator* – fortfarande en medial kraft att räkna med – utgjorde förlagor för Dalins satsning, men även den holländsk-

franska varianten *La Misanthrope* inspirerade svensken. *Then Swän-ska Argus* använde sig dels av svenskt originalmaterial, dels av engelska och franska översättningar.

”Nytt på svenska var”, heter det i *Wikipedias* presentation av Dalins tidskrift, ”att man kunde läsa om vanliga personer, som talade om vanliga problem på vardagsspråk, liksom politisk satir i sagoform.”

Kunglig bibliotekarie

Vad utgivaren främst ville häckla var samtidens pedanteri och tillgjordhet. Rent politiskt uttryckte sig Dalin tämligen försiktigt och reserverat, men ekonomiskt framstod han som så kallad merkantilist och fabrikkkyddare. Han anses ha stått den blivande Hattpartiet nära.

Trots frihetstidens föregivna tolerans och trots utgivarens allmänna försiktighet förbjöds *Then Swän-ska Argus* av Kanslikollegium redan i mars 1733 till följd av kritik riktad mot religionen, staten och den allmänna sedligheten. Förbudet hävdes dock fyra dagar senare av kanslipresidenten Arvid Horn, troligen uppmuntrad därtill av drottning Ulrika Eleonora den yngre vilken uppskattade tidskriften.

Dalins gynnare Rålamb presenterade nu redaktör Dalin för konung Fredrik I och drottning Ulrika Eleonora, Carl XII:s föga snarfagra syster. Av kungaparet fick han dyrbara gåvor och blev med stöd av ståndsriksdag och konung utsedd till kunglig bibliotekarie med extra lön.

Sagan om hästen

Olof Dalin var under hela 1730-talet rastlöst sysselsatt med en rad skrivprojekt. Han invaldes tidigt i Kungliga Vetenskapsakademien samt skrev diktverk, satirer, dramman, tragedier etcetera. Bland de mer minnesvärda arbetena märks *Tankar över oväldigheten*, en stor dikt tillägnad Carl Gustaf Tessin, satiren *Aprilverk om vår härliga tid*, prosakomedin *Den avundsju-*

Olof von Dalin förnyade svenskt språk och svensk historieforskning. Foto: Arkiv

ke, herdedikten *Celadon, Brynilda*, som räknas som den första mer betydande svenska tragedin i fransk-klassisk stil, prosaverket *Tankar över kritiken* samt flera humoristiskt-satiriska verk.

1739 gjorde Dalin, via Danmark, Hamburg och Nederländerna, en resa till Paris tillsammans med sin förre lärjunge Hans Gustaf Rålamb. De båda vistades i den inflytelserika franska huvudstaden i ett halvår. Dalin introducerades i framstående franska kretsar av Tessin, som vid tillfället var ambassadör. Efter hemkomsten 1740 fortsatte Dalin sitt flitiga författande, nu under märkbar fransk påverkan.

I den berömda *Sagan om hästen* visar Dalin, att han starkt påverkats av fransk men även brittisk satirisk diktning. Den politiskt historiska dikten skildrar på vardagsspråk Sveriges historia sedan Kalmarunionens tid.

Svea Rikes historia

Vistelsen i Paris ändrade Dalins politiska utsyn. Från att ha varit en hattvän som propagerat för Carl XII blev han partilös men med dragning åt Mösspartiet. I dikten *Svenska friheten* 1742 riktar Dalin sin udd mot partisplittringen. Dalin tar avstamp

i Ulrika Eleonoras död året innan – han skildrar inledningsvis i allegorisk form hur friheten sökt skydd hos drottningen. Dikten tillägnades ridderskapet och adeln.

Mot slutet av 1740-talet övergick Olof Dalin alltmer till sitt historiska författarskap, vilket omspände tre volymer av verket *Svea Rikes historia* 1747-61. Dalin skildrar här på ett banbrytande sätt Sveriges utveckling från forntiden över medeltiden fram till Gustaf Vasa och dennes söner. Anmärkningsvärt är att författaren byggde sin tideräkning på vattenminskningsteorin (det vill säga i realiteten landhöjningen).

Genom Tessins förmedling anställdes Dalin 1750 som lärare till den unge kronprinsen Gustaf, då endast fyra år gammal. Han tillvann sig både konung Adolf Fredriks och drottning Lovisa Ulrikas gunst. Dalin hade nu kommit upp sig ordentligt i smöret och blev adlad ”von Dalin” 1751, utnämndes till kansliråd 1753 och blev rikshistoriograf 1755. Vistelsen vid hovet skulle dock visa sig bli farlig för den nyblivne ädlingen.

Lovisa Ulrika smidde nämligen ränker tillsammans med ett antal ädlingar i syfte att stärka kungamakten, och i vissa av Dalins skri-

verier förekom anspelningar på ständernas otillbörligt stora makt. I ”kalottpredikningarna” nagelfor von Dalin på ett satiriskt sätt dåtidens prästerliga predikosätt. Dalin hade nu ståndsriksdagens ögon på sig och tvingades 1755 lämna hovet. 1756 avväjdes den planerade statskuppen med påföljd att åtta ädlingar, bland dessa lantmarskalk Erik Brahe (1722-56), blev torterade och avrättade.

Hovkansler

Olof von Dalin undgick detta öde men dömdes till böter för de påstått hädiska kalottpredikningarna och förbjöds närma sig den kungliga familjen. 1761 upphävdes förvisningsdomen och von Dalin återupptogs till sin glädje i hovkretsen. 1763 utnämndes han till hovkansler men avled på Drottningholm kort därpå, strax före sin 55-årsdag. Han begravdes vid Lovö kyrka. Minnesvården restes på drottningens bekostnad.

Sin historiskt största betydelse hade mångfrestaren Olof von Dalin som historieskrivare och som förnyare av det svenska språket. Hans minne vårdas av Olof von Dalinsällskapet i Falkenberg. ■

Tommy Hansson

Chefredaktör

Första numret av *Then Swän-ska Argus*. Foto: Arkiv

Inga tveksamheter då Tranströmer fick Nobelpriset

TOMAS TRANSTRÖMER är den åttonde svensk som tilldelats Nobels litteraturpris. Tranströmer har nämnts som tänkbar pristagare under en lång följd av år, och den stora frågan var väl om han skulle hinna få priset under sin livstid – han fyllde 80 år den 15 april i år och har varit slaggrörd sedan 1990.

Av reaktionerna att döma förefaller alla rörande överens om att Tomas Gösta Tranströmer, född på Södermalm i Stockholm 1931, är en värdig nobelpristagare. Innan Svenska Akademiens ständige sekreterare Peter Englund offentliggjorde valet hade Tranströmer redan förärats snart sagt alla upptänkliga litteraturpris. Det första kom 1956 med FiB:s Lyrikpris, och därefter har Tranströmer fått exempelvis Samfundet De Nios Stora Pris (1979) och Europeiska Priset (1990).

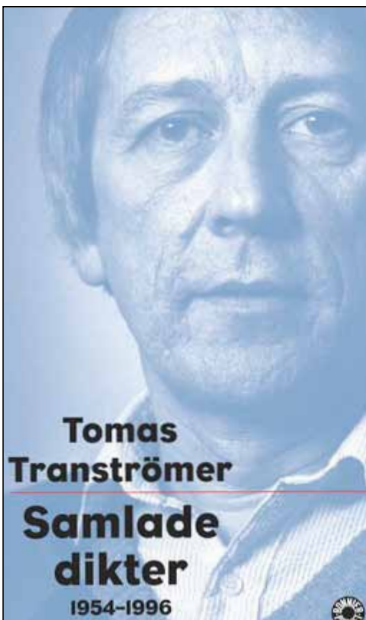
Tomas Tranströmer lyrikdebiterade 1954 med samlingen *17 dikter* och utnämndes redan då till geni.

Vad alla inte känner till är att han dessutom varit yrkesverksam som psykolog innan han drabbades av ett handikappande slaganfall 1990. Tranströmer har bland annat arbetat som fängelsepsykolog samt var under 1980-talet verksam vid Arbetslivsinstitutet i Västerås, författarvännen Lars Gustafssons hemstad.

Akademiens motivation till att ge Tranströmer priset var ”För att han i förtätade, genomlysta bilder ger oss ny tillgång till det verkliga”. Så här skriver han i en haikudikt i diktsamlingen *Den stora gåtan* (2004):

På en hylla i/dårarnas bibliotek/postillan orörd./Kom upp ur kärret!/Malarna skakar av skratt/när furan slår tolv./Min lycka svällde/och gro-dorna sjöng i de/pommerska kärren./Han skriver, skriver.../Lim flöt i kanalerna./Pråmen över Styx./Gå tyst som ett regn./möt de viskande löven./Hör klockan i Kremli!

Tranströmer är alltså en värdig pristagare som besitter stor inter-

Tomas Tranströmer är en värdig pristagare. Foto: Arkiv

nationell lyskraft: hans poesi sägs vara översatt till 60 språk och han lär vara mycket populär i exempelvis Kina. Skall vi vara riktigt ärliga

kan knappast samma omdöme ges till alla föregående svenska nobelpristagare i litteratur.

Först ut bland svenska medborgare att tilldelas det eftertraktade priset – prissumman i dag uppgår till 10 miljoner kronor – var Selma Lagerlöf 1909. Hon invaldes som första kvinna i akademien 1914. Här råder inga delade meningar. Selma Lagerlöfs författarskap är högklassigt i alla avseenden.

När sedan akademien 1916 delade ut priset till den egna ledamoten Verner von Heidenstam var det kanske mera tveksamt, och när man 1931 beslutade ge det posthumt till sin gamle ständige sekreterare Erik Axel Karlfeldt – som avlidit ett halvår tidigare – gick skam på torra land. Såväl Heidenstam som Karlfeldt har skrivit tänkvärda och bra saker ur ett svenskt perspektiv, men världsklass?

Den prisutdelande akademien fortsatte den tveklaktiga traditionen att belöna de egna med att för-

ära Pär Lagerkvist priset 1951.

1966 hade dock turen kommit till Leonie (Nelly) Sachs, en tysk judinna som 1940 fått hjälp av Selma Lagerlöf att fly till Sverige. Hon blev svensk medborgare 1952 och fick 1966 Nobels litteraturpris tillsammans med israelen Samuel Agnon.

1974 gjorde Svenska Akademien närmast parodi på sig själv genom att ge de egna ledamöterna Harry Martinson och Eyvind Johnson priset. Båda måste enligt min mening anses vara värdiga pristagare per se, men det var självklart att akademiens självbelöningssystem skulle ge upphov till kritik. Den hyperkänslige Martinson, akademiledamot sedan 1949, tog extremt illa vid sig och begick till sist harakiri med en sax på ett sjukhus i Stockholm 1978. ■

Tommy Hansson

Chefredaktör

Jens Leandersson
kommenterar
uttalanden

Barockt

”Socialdemokraterna och Vänsterpartiet hoppar av söndagens partiledardebatt i SVT:s Agenda. Vi ville inte stå tillsammans med Sverigedemokraterna.”

(DN 111007)

Rena rama sandlådan. Är alla människor lika mycket värda och skickar det här signaler om tolerans och respekt till medborgarna? Helt ärligt, tror ni verkligen Jimmie vill stå tillsammans med S+V för den delen? Men man måste skilja på sak och person och uppträda som vuxen...

*

”Medborgarskap light” i sju år. Så vill Malmös kommunalråd Ilmar Reepalu (S) bekämpa kriminella gäng.

- De är väldigt rädda att bli utvisade, till Irak eller vad det nu kan vara.

Det är en fråga som är väl värd att pröva. [...] Vår linje är inte att vi ansluter oss till Ilmars förslag.”

(Morgan Johansson, rättspolitisk talesperson (S) kommenterar förslaget till TT på förmiddagen respektive eftermiddagen den 7 oktober.)

Att Ilmar Reepalu, Malmös kommunalråd har rätt råder det ingen tvekan om. Det tragikomiska är Morgan Johanssons och Socialdemokraternas velande. Det är lite som Prästens lilla kråka, än slant han dit och än slant han dit och än slant han ner i diket...

”Problemet är ju inte dom grupper som kommer hit, problemet är ju ett överreglerat samhällssystem i Sverige. Titta bara på gruppen somalier, dom har hög arbetslöshet i Sverige. I Storbritannien och i USA så är dom kända för att vara entreprenöriella, kreativa, driva företag och jobba mycket.”

(Annie Lööf (C) kommenterar somalisk invandring i Agenda den 9 oktober 2011)

Den kanadensisk/somaliska hemsidan somalicanadians.ca uppger att 70 procent av somalierna i Kanada är arbetslösa. I själva verket är somalierna nästan lika bidragsberoende i andra länder som de är i Sverige. Skillnaden är att i övriga länder talar man om problemen utan att behöva skällas som främlingsfientlig...

*

”Granskningsnämnden konstaterar att Cecilia Uddén i programmet spelade en låt med titeln We spit on SD. Låten var gjord av hennes söner och spelades i samband med att hon berättade om deras musicerande. Nämnden konstaterar att varken låttexten eller Cecilia Uddéns uttalande i anslutning till att låten spelades knöt an till Sverigedemokraterna..”

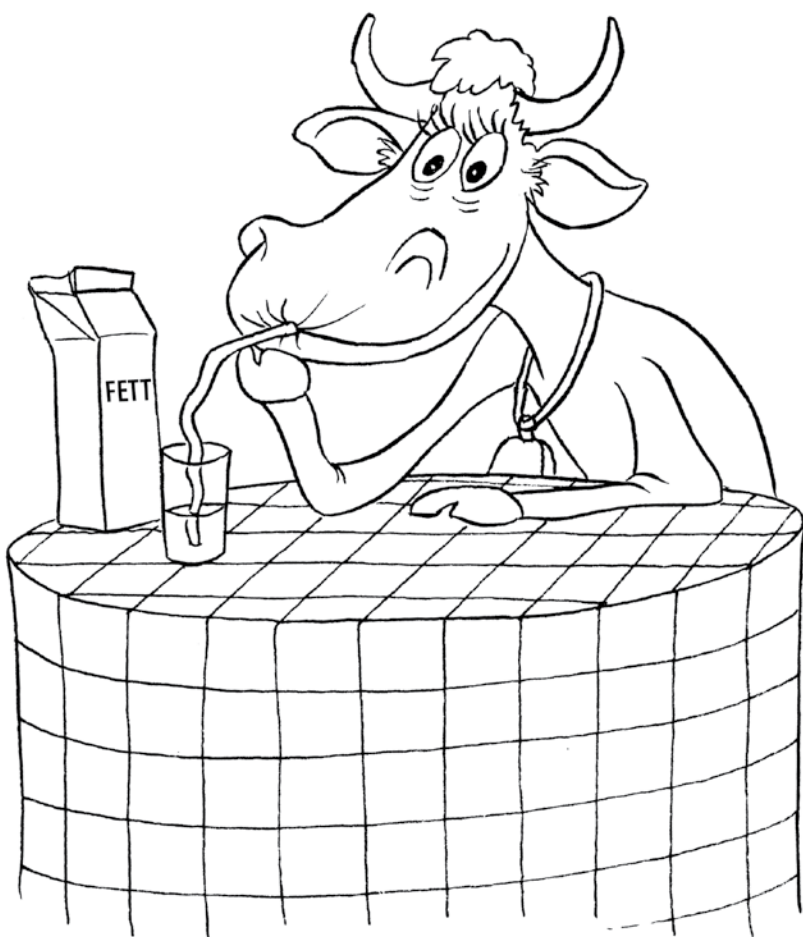
Programmet Sommar i P1 i augusti med Cecilia Uddén anmäldes till Granskningsnämnden som visade vad intellektuell hårdsmälta är. Om inte låttexten anknyter till SD, vad anknyter den till då? störst bland de som säger sig vara toleranta...

Jens Leandersson
Sverigedemokraten

Foto: Photo2be

RICKARDS RUTA

© Rickard 2011

Efter två år med LCHF-kost känner Berit sig som en helt ny människa.

Neej... nu
kallar Åkesson mig
”bondfångaren från
Bankeryd” igen!

Foto: Photo2be

Hallå där, Håkan Borg!

EGENSKAP AV riksombudsman, med sin arbetsplats förlagd till riksdagskansliet, har Håkan Borg en central position i Sverigedemokraternas organisation. Det är ett jobb som passar Håkan perfekt:

– Jag började som ombudsman för Stockholms län men har efter hand fått mer och mer ansvar, säger Håkan. Och jag har aldrig varit rädd för ansvar. Jag är sammankallande för övriga riksombudsmän och håller just nu på och sätter ihop en mapp med arbetsinstruktioner. Riksombudsmännen Runar Filper och Stefan Jacobsson rapporterar till mig och jag i min tur till parti-sekreterare Björn Söder.

I arbetsbeskrivningen, omtalar Håkan, ingår dessutom att samverka med partiets säkerhetschef Bengt Malmberg i frågor som rör enskilda medlemmars säkerhet. Under senare tid har som bekant ett antal sverigedemokrater utsatts för grova trakasserier – det har bland annat rört sig om försök till mordbrand, vandalisering och klotter.

– Nyligen utsattes unge Antonio Karlsson i Falköping för att angrepp där någon sprejat texten ”AFA ser dig” på husfasaden. Vad som är särskilt motbjudande är att man ger sig på i första hand kvinnor och unga medlemmar, det vill säga personer som kan antas vara särskilt sårbara.

Håkan Borg föddes på Malmö BB för 36 år sedan men är uppvuxen i Höllviken i Vellinge kommun. Senare flyttade han tillbaka till Möllevångstorget i centrala Malmö, men är sedan 2007 bosatt i Tumba i Botkyrka kommun, ett par mil söder om Stockholm, tillsammans med sin hustru. Håkan blev tidigt intresserad av politik och samhällsfrågor:

– Jag gick med i Moderata Ungdomsförbundet (MUF) som 14-åring. Vi har ju alla våra ungdomssynder, säger Håkan och skrattar. Jag växte upp i vad man kan kalla ett ”mörkblått” samhälle – Moderaterna skötte kommunen på ett klanderfritt sätt. Jag har behållit mina åsikter, men det har tyvärr inte Moderaterna!

Håkan valde att utbilda sig till

Riksbudsmannen Håkan Borg uppskattar ordning och reda. Foto: Tommy Hansson.

diplomerad kock efter gymnasiet och jobbade bland annat i Köpenhamn ett tag. Han säger sig ha arbetat som köksmästare på ”alla möjliga ställen” och har även drivit en egen krog.

– Det lärde jag mig mycket på, bland annat att arbetsdagen ibland kunde pågå från klockan 08.00 på morgonen till 23.00 på kvällen. Bland annat lärde jag mig att situationen för egenföretagare i det här landet lämnar en hel del i övrigt att önska. I restaurangbranschen råder en stark hierarki och jag fick jobba mycket med schemaläggning och konflikthantering. Det gällde att se till att alla gick åt samma håll. Faktum är att det jobb jag har nu i mycket liknar det jag gjorde då!

Bilden av Håkan Borg blir inte komplett om man inte lägger till hans militära förflutna. Han fullgjorde sin rekryttjänstgöring vid luftvärnsregementet Lv4 i Ystad, som är nedlagt sedan åtskillig tid. Håkan märkte snart att det mili-

tära passade honom som ”handen i handsken”:

– Jag har alltid gillat ordning och reda och jag är en mycket varm försvarsvän. En stark nation behöver ett starkt försvar!

Om sin bakgrund som reservofficer vill Håkan inte orda mycket – eftersom han blev entledigad från sin krigsplacering 2003 är det ett överspelat kapitel, menar han. Om det fortsatta intresset för det militära vittnar dock några facktidsskrifter i militärhistoria och allmän historia som ligger på bordet i tjänsterummet.

SD-medlem blev Håkan Borg i slutet på 2007 efter att ha gått och funderat i ett års tid på att göra slag i saken. Om sina bevekelsegrunder för att gå med i partiet berättar Håkan så här:

– Jag har alltid varit konservativ i kriminalpolitiska frågor. Dagens straffskalor med straffrabatt och annat tycker jag är löjväckande. Sverigedemokraterna var det parti

som bäst motsvarade mina egna åsikter. För mig är också äldrefrågan mycket viktig. Om vi inte kan ge våra äldre, som arbetat hela sitt liv och vars frukter vi nu skördar, en värdig ålderdom så är det skamligt!

När han inte sitter bakom skrivbordet i sitt tjänsterum – som inom parentes sagt håller en perfekt ordning – är Håkan Borg ledamot i SD:s tre man starka trupp i Botkyrka kommunfullmäktige. Övriga ordinarie ledamöter är gruppleddaren Östen Granberg och arbetskamraten Robert Stenkvis, som har sitt rum i samma korridor som Håkan i riksdagskansliet. Sarab Yalda är ersättare.

– Robert hade uppe en motion i fullmäktige om övervakningskameror för att komma till rätta med brottsligheten, omtalar Håkan. Det var nästan parodiskt att se hur samtliga partier gick emot oss, dock utan att diskutera sakfrågan. De ville bara tala om för oss hur ”främlingsfientliga” vi var!

I Botkyrka kommun har den samlade vänstern med Socialdemokraterna i spetsen haft makten sedan Hedenhös. Oppositionen består av Alliansen, SD samt de lokala varianterna Tullingepartiet och Botkyrkapartiet. Håkan informerar om att Tullingepartiet kom från ingenstans och gick upp till sju mandat.

– De tog säkert åtskilliga röster från SD, tror Håkan.

Det är svårt att sia, särskilt om framtiden, brukar det heta. Enligt riksombudsman Borg ser den för Sverigedemokraternas del dock god ut:

– Vi har allting för oss om vi bara kan hålla ihop alla starka viljor och komma överens.

Kloka råd från en klok och sympatisk man, som om inte alla tecken slår fel har en ljus framtid inom Sverigedemokraterna. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

3 frågor till 3 sverigedemokrater

1. Vilken är den senaste film du såg?
2. Vilken är den bästa bok du läst?
3. Vart åkte du på semester senast?

Per Johnsson,
Arbetsökande
Ledamot i kommunrevisionen,
Eskilstuna

1. Kronjuvelen
2. Snabba cash av Jens Lapidus.
3. Bilresa till Danmark och Tyskland.

Kristin Nilsson,
Butiksbiträde
Styrelseledamot SD Södermanland

1. Ice Age 2.
2. Gömda av Liza Marklund.
3. Dalarna.

Adam Marttinen,
Gruppleddare SD landstinget
Södermanland

1. Too Big to Fail.
2. Livet deluxe av Jens Lapidus.
3. Spanska solkusten: Fuengirola, Marbella, Torremolinos.

Rysshärjningar och svinhugg i Södertälje

DEN GODA STADEN Södertälje har varit föremål för en hel del uppmärksamhet genom århundradena. Bland annat från ryssarnas sida. Södertäljenäset ligger strategiskt placerat mellan Östersjön och Mälaren, och när den ryska galärflottan för härjande fram längs den svenska ostkusten 1719 tillhörde Södertälje de städer som fick ovälkommen påhälsning.

Ryska styrkor till ett mantal av cirka 3000-4000 sökte i juli nämnt år tränga fram till Stockholm via landvägen från Södertälje, men slogs tillbaka av svensk trupp. Däremot lyckades den svenska militä-

ren inte hindra ryska kosacker från att bränna ner halva delen av staden. Kyrkan klarade sig dock oskadd från mordbrännarna.

Södertälje utsattes för negativ uppmärksamhet av helt annat slag genom den berömde skalden Carl Michael Bellmans (1740-95) försorg. Genom de bristfälliga kommunikationerna under senare hälften av 1700-talet blev många resenärer strandsatta i Södertälje, där de tvingades till orimligt långa väntetider.

Saken blev inte bättre av att de väntande regelbundet blev ofredade av de många svin, som sprang omkring lösa och lediga på gatorna.

Missförhållandet föranledde Bellman att författa en elak visa, där han liknade de styrande i staden

vid just svin. I visan ”Magistraten uti T**** fiker (asteriskerna står för merparten av namnet ”Tälje”) skal-dar Bellman på följande sätt:

*Magistraten uti T**** fiker
Att vid Riksdan vinna få justice;
Varje Rådman uti staden skriker,
jämtrar sig nu över prejudice.*

Man kan tänka, saken är också viktig,

*Hela Rådstun pliktig
Att ge Contraplan.*

Man tror ej att saken snart avstannar;

*Rådstun nu förbannar
Varje galt i stan.*

*Saken var den, när Rätten skulle sitta
I en ganska sträng och svår Qvestion,
Kom en sugga fram, vid bordet titta,
Satte sig vid Preses sans facon.*

Preses steg då upp och complimentera,

Sade intet mera

Än: gack ut din Fan.

Nej, sad' suggan, jag har så bedrivit

*Att jag också blivit
Rådman här i stan.*

Svinhugg går dock igen, och som hämnd lät stadens styresmän sprida det möjligen sanna ryktet, att en orsak till skaldens aversion mot Tälje var att han blivit utkastad från en krog i staden. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

